

Η
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Επιτροπή Πολιτιών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

Ο οργανισμός Ενωμένοι για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (United for Human Rights), είναι ένας μη κερδοσκοπικός, μη φορολογούμενος οργανισμός που εδρεύει στο Λος Άντζελες των ΗΠΑ, και έχει παραρτήματα σε όλο τον κόσμο. Αυτός ο οργανισμός βοηθά και ενώνει άτομα, εκπαιδευτικούς, οργανισμούς και κυβερνήσεις να κάνουν τους ανθρώπους συνειδητούς για την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο.

Ο οργανισμός UHR υποστηρίζει το έργο πολλών άλλων οργανισμών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τους ενθαρρύνει να ενωθούν με σκοπό την εφαρμογή της Οικουμενικής Διακήρυξης και του προγενέστερου Διεθνούς Συμφώνου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το Διεθνές Σύμφωνο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνίσταται από την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τη Διεθνή Συνθήκη Πολιτικών Δικαιωμάτων και τη Διεθνή Συνθήκη Οικονομικών, Κοινωνικών και Πολιτιστικών Δικαιωμάτων.

Μια από τις πρωτεύουσες λειτουργίες του UHR είναι η εκπαίδευση. Η Νεολαία υπέρ των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Διεθνώς (Youth for Human Rights International) ιδρύθηκε για να καλλιεργήσει τα ανθρώπινα δικαιώματα στη νεολαία ώστε να γίνουν υποστηρικτές της ανεκτικότητας και της ειρήνης. Ο UHR, συνολικά, στηρίζει μέτρα που προωθούν την πλήρη εφαρμογή της Διακήρυξης και διανέμει ενημερωτικά και εκπαιδευτικά υλικά για να αυξήσει την επίγνωση του κοινού και να επιφέρει πλήρη κατανόηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Πίνακας ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ευρετήριο των φιλμ	5
Ανθρώπινα Δικαιώματα: Μια Εισαγωγή	6
Η Προϊστορία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	8
Μια Σύντομη Ιστορία της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	10
Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	12
Τι θα Πρέπει να Ξέρεις για τους Διεθνείς Νόμους περί Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	26
Το Ιδανικό έναντι της Πραγματικότητας	30
Φωνές υπέρ των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	32
Γίνε Υπέρμαχος των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	34

© 2012 United for Human Rights. Όλα τα Δικαιώματα Κατοχυρωμένα. Το λογότυπο του United for Human Rights ανήκει στο United for Human Rights. C6580/21926-Greek.

Αυτό το βιβλιαράκι
είναι συνοδευτικό του
εκπαιδευτικού φιλμ
*Η Ιστορία των Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων.*

Ευρετήριο

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ένα εντυπωσιακό φιλμ μικρού μήκους που ορίζει ένα από τα πιο παρεξηγημένα από τους ανθρώπους θέματα: τα ανθρώπινα δικαιώματα.

30 ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, 30 ΣΠΟΤ

Τριάντα βραβευμένες τηλεοπτικές ανακοινώσεις κοινής ωφέλειας που καθεμία προωθεί ένα από τα άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ανθρώπινα Δικαιώματα

ΜΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ορίζονται ως εξής:

«Τα βασικά δικαιώματα και ελευθερίες
που όλα τα ανθρώπινα όντα δικαιούνται,
συχνά υποστηρίζεται ότι περιλαμβάνουν
το δικαίωμα στη ζωή και στην ελευθερία, στην ελευθερία
σκέψης και έκφρασης, και στην ισότητα έναντι του νόμου».

Τα ανθρώπινα δικαιώματα βασίζονται στην αρχή του σεβασμού του ατόμου. Η βασική θεώρησή τους είναι ότι κάθε άτομο είναι ένα ηθικό και λογικό ον που αξίζει να του φέρονται με αξιοπρέπεια. Αποκαλούνται *ανθρώπινα* δικαιώματα γιατί είναι οικουμενικά. Ενώ χώρες ή ειδικές ομάδες απολαμβάνουν ιδιαίτερα δικαιώματα που ισχύουν μόνο γι' αυτές, τα ανθρώπινα δικαιώματα ισχύουν για όλους.

Το φάσμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι πολύ ευρύ. Εμπεριέχουν επιλογές και ευκαιρίες. Εμπεριέχουν την ελευθερία να αποκτήσει

κάνεις μια δουλειά, να ακολουθήσει μια σταδιοδρομία, να επιλέξει το σύντροφο που επιθυμεί και να αναθρέψει τα παιδιά του. Περιλαμβάνουν το δικαίωμα της ανεμπόδιστης μετακίνησης και το δικαίωμα να εργάζεται κανείς και να έχει δίκαιες απολαβές χωρίς να υφίσταται παρενοχλήσεις, κακομεταχείριση, απειλές και αυθαίρετες απολύσεις. Περιλαμβάνουν ακόμα και το δικαίωμα του ελεύθερου χρόνου. Τελικά, τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι η βάση για ό,τι οι άνθρωποι αγαπούν στον τρόπο ζωής τους. Πολύ πριν υπάρξει ο όρος «ανθρώπινα δικαιώματα» άντρες και γυναίκες αγωνίστηκαν, πολέμησαν και πέθαναν γι' αυτές τις αρχές.

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι το κορυφαίο όργανο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο. Η πρώτη παράγραφος του προοιμίου της αποτελεί μια πανίσχυρη επικύρωση των αρχών που αποτελούν την ουσία του σύγχρονου συστήματος ανθρωπίνων δικαιωμάτων: «Η αναγνώριση της αξιοπρέπειας, που είναι σύμφυτη σε όλα τα μέλη της ανθρωπίνης οικογένειας, καθώς και των ίσων και αναφαίρετων δικαιωμάτων τους, αποτελεί το θεμέλιο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο».

Εντούτοις, εξακολουθεί να υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα ανάμεσα στο να μιλάει κανείς γι' αυτούς τους στόχους και την πραγματοποίησή τους. Εκατομμύρια άνθρωποι δεν είναι ελεύθεροι. Πολλές φορές δεν αποδίδεται δικαιοσύνη. Και η ειρήνη εξακολουθεί να απουσιάζει από πολλές περιοχές του κόσμου. Αυτό που παροτρύνει σε δράση τους υπέρμαχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι η ανάγκη να γεφυρωθεί το τεράστιο χάσμα μεταξύ του ιδανικού των οικουμενικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της πραγματικότητας όπου παρατηρείται πληθώρα παραβιάσεών τους.

Η

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Η

ιστορία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ένα δραματικό έργο με συνεχή πάλη και σταθερή πρόοδο, παρά τα φαινομενικά ανυπέρβλητα εμπόδια. Όταν επικρατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα έρχεται η ειρήνη και τα μέσα για την κατάκτηση της πραγματικής ελευθερίας.

Έτσι, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε το θέμα μέσα στο ιστορικό του πλαίσιο, που εκτείνεται 2.500 χρόνια πριν:

- 539 π.Χ.: Ο Κύλινδρος του Κύρου – αναγνωρίζεται ως η πρώτη διακήρυξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή η πήλινη πινακίδα περιέχει τις εξαγγελίες ελευθερίας και ισότητας του Κύρου του Μέγα, του πρώτου βασιλιά της αρχαίας Περσίας.
- 1215: Η Μάγκνα Χάρτα – καθιέρωσε νέα δικαιώματα και έθεσε το βασιλέα υπό το νόμο.
- 1628: Το Αίτημα Δικαιώματος – έθεσε τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του λαού απέναντι στο Βρετανικό Στέμμα.
- 1776: Η Διακήρυξη Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών – ανακήρυξε το δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία και στην επιδίωξη της ευτυχίας.

DES DROITS DE L'HOMME

Ο Κύλινδρος του Κύρου: Χαιρετίστηκε ως η πρώτη διακήρυξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τα διατάγματα του Κύρου του Μέγα (585-529 π.Χ.) χαραχτήκαν σε αυτόν τον κύλινδρο από πηλό.

- 1787: Το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής — διαμορφώνει τους βασικούς νόμους διακυβέρνησης του ομοσπονδιακού συστήματος των ΗΠΑ και καθορίζει τα βασικά δικαιώματα του πολίτη.
- 1789: Η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη — στη Γαλλία, καθιέρωσε το ότι όλοι οι πολίτες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.
- 1791: Η Αμερικανική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Πολίτη — περιορίζει την ισχύ της ομοσπονδιακής κυβέρνησης και προστατεύει τα δικαιώματα όλων των πολιτών, των κατοίκων και των επισκεπτών στην επικράτεια των ΗΠΑ.
- 1864: Η Πρώτη Συνθήκη της Γενεύης — έθεσε τα πρότυπα του διεθνούς δικαίου.
- 1948: Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων — το πρώτο καταστατικό που δηλώνει επίσημα τα τριάντα δικαιώματα που έχει κάθε άνθρωπος.

Μια Σύντομη Ιστορία **ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Οι φρικαλεότητες που διαπράχθηκαν από τους Γερμανούς φασίστες κατά των μειονοτήτων και των ανθρώπων που είχαν ανεξάρτητη σκέψη πριν και κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου προκάλεσε κατάπληξη και τρόμο σε όλο τον κόσμο. Όταν ο πόλεμος τελείωσε, τα έθνη που νίκησαν συγκεντρώθηκαν για να υιοθετήσουν μέτρα που σκοπό είχαν να αποτρέψουν μια επανάληψη παρόμοιων εγκληματικών ενεργειών και να υποστηρίξουν την ειρήνη. Το αποτέλεσμα ήταν η ίδρυση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών το 1945.

Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών καθιέρωσε έξι βασικούς οργανισμούς, μεταξύ των οποίων είναι η Γενική Συνέλευση, το Συμβούλιο Ασφαλείας, το Διεθνές Δικαστήριο και, σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, ένα Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο (ECOSOC).

Στις 10 Δεκεμβρίου 1948, ο ΟΗΕ υιοθέτησε την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η Ελεονόρ Ρούζβελτ κρατά ένα αντίγραφο του εγγράφου που τόσο ακούραστα πρόωθησε.

Ο ΟΗΕ εξουσιοδότησε το ECOSOC να ιδρύσει «επιτροπές στο οικονομικό και στο κοινωνικό πεδίο για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων...» Μια απ' αυτές ήταν η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Υπό την προεδρία της Ελεονόρ Ρούζβελτ, υπερμάχου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αντιπροσώπου των ΗΠΑ στον ΟΗΕ, η Επιτροπή ξεκίνησε την προπαρασκευή του εγγράφου που θα γινόταν η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων. Στις 10 Δεκεμβρίου 1948, η Διακήρυξη υιοθετήθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη και αποτελεί το πλέον οικουμενικό έγγραφο περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βρίσκεται σε ισχύ. Η έμπνευσή του αποδόθηκε στην Ελεονόρ Ρούζβελτ η οποία την αποκάλεξε Μάγκνα Κάρτα για όλη την ανθρωπότητα.

Στο προοίμιο της, και στο Άρθρο 1, η Διακήρυξη δηλώνει κατηγορηματικά τα σύμφυτα δικαιώματα όλων των ανθρωπίνων όντων: «Η παραβίαση και η περιφρόνηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου οδήγησαν σε πράξεις βαρβαρότητας, που εξεγείρουν την ανθρωπίνη συνείδηση, και η προοπτική ενός κόσμου όπου οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι να μιλούν και να πιστεύουν, λυτρωμένοι από τον τρόμο και την αθλιότητα, έχει διακηρυχθεί ως η πιο υψηλή επιδίωξη του ανθρώπου».

Τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ υποσχέθηκαν να συνεργαστούν για την προώθηση των τριάντα Άρθρων για τα ανθρώπινα δικαιώματα που, για πρώτη φορά στην ιστορία, συγκεντρώθηκαν και κωδικοποιήθηκαν σε ένα και μόνο έγγραφο. Έτσι, πολλά από αυτά τα δικαιώματα, με διάφορες μορφές, αποτελούν σήμερα συνταγματικούς νόμους των δημοκρατικών χωρών.

Η

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Στις 10 Δεκεμβρίου 1948, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών υιοθέτησε και δημοσίευσε την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το πλήρες κείμενο της οποίας υπάρχει στις επόμενες σελίδες. Μετά από αυτή την ιστορική ενέργεια η Συνέλευση κάλεσε όλα τα κράτη-μέλη να δημοσιεύσουν το κείμενο της Διακήρυξης και «να ενεργήσουν έτσι ώστε να τη διαδώσουν, να την επιδείξουν, να τη διαβάσουν και να την εξηγήσουν κυρίως στα σχολεία και σε άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, χωρίς να κάνουν διακρίσεις όσον αφορά την πολιτική κατάσταση των χωρών ή των επικρατειών τους».

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Επειδή η αναγνώριση της αξιοπρέπειας, που είναι σύμφυτη σε όλα τα μέλη της ανθρωπίνης οικογένειας, καθώς και των ίσων και αναφαίρετων δικαιωμάτων τους, αποτελεί το θεμέλιο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο,

Επειδή η παραβίαση και η περιφρόνηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου οδήγησαν σε πράξεις βαρβαρότητας, που εξεγείρουν την ανθρωπινή συνείδηση, και η προοπτική ενός κόσμου όπου οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι να μιλούν και να πιστεύουν, λυτρωμένοι από τον τρόμο και την αθλιότητα, έχει διακηρυχθεί ως η πιο υψηλή επιδίωξη του ανθρώπου,

Επειδή έχει ουσιαστική σημασία να προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα από ένα καθεστώς δικαίου, ώστε ο άνθρωπος να μην αναγκάζεται να προσφύγει, ως έσχατο καταφύγιο, στην εξέγερση κατά της τυραννίας και της καταπίεσης,

Επειδή έχει ουσιαστική σημασία να ενθαρρύνεται η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων ανάμεσα στα έθνη,

Επειδή με τον Καταστατικό Χάρτη, οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών διακήρυξαν και πάλι την πίστη τους στα θεμελιακά δικαιώματα του ανθρώπου, στην αξιοπρέπεια και την αξία της ανθρωπίνης προσωπικότητας, στην ισότητα δικαιωμάτων ανδρών και γυναικών, και διακήρυξαν πως είναι αποφασισμένοι να συντελέσουν στην κοινωνική πρόοδο και να δημιουργήσουν καλύτερες συνθήκες ζωής στα πλαίσια μιας ευρύτερης ελευθερίας,

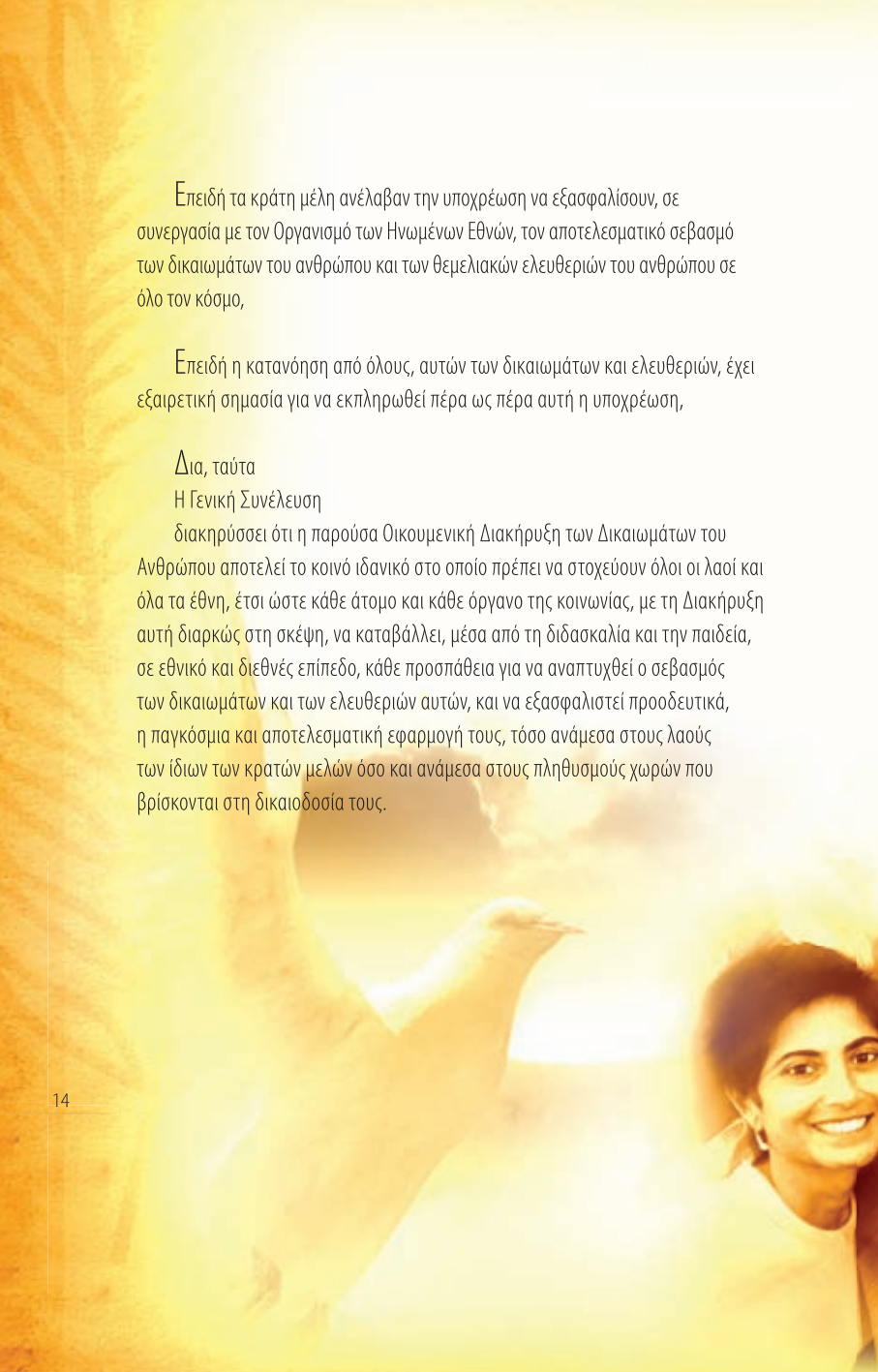
Επειδή τα κράτη μέλη ανέλαβαν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν, σε συνεργασία με τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών, τον αποτελεσματικό σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιακών ελευθεριών του ανθρώπου σε όλο τον κόσμο,

Επειδή η κατανόηση από όλους, αυτών των δικαιωμάτων και ελευθεριών, έχει εξαιρετική σημασία για να εκπληρωθεί πέρα ως πέρα αυτή η υποχρέωση,

Δια, ταύτα

Η Γενική Συνέλευση

διακηρύσσει ότι η παρούσα Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αποτελεί το κοινό ιδανικό στο οποίο πρέπει να στοχεύουν όλοι οι λαοί και όλα τα έθνη, έτσι ώστε κάθε άτομο και κάθε όργανο της κοινωνίας, με τη Διακήρυξη αυτή διαρκώς στη σκέψη, να καταβάλλει, μέσα από τη διδασκαλία και την παιδεία, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, κάθε προσπάθεια για να αναπτυχθεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων και των ελευθεριών αυτών, και να εξασφαλιστεί προοδευτικά, η παγκόσμια και αποτελεσματική εφαρμογή τους, τόσο ανάμεσα στους λαούς των ίδιων των κρατών μελών όσο και ανάμεσα στους πληθυσμούς χωρών που βρίσκονται στη δικαιοδοσία τους.

Άρθρο 1

Όλοι οι άνθρωποι γεννήθηκαν ελεύθεροι και ίσοι όσον αφορά την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματά τους. Είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση, και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφoσύνης.

Άρθρο 2

Κάθε άνθρωπος δικαιούται να επικαλείται όλα τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που προβλέπει η παρούσα Διακήρυξη, χωρίς καμία απολύτως διάκριση, όπως, ως προς τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές ή οποιεσδήποτε άλλες πεποιθήσεις, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, την περιουσία, τη γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση.

Επιπλέον δεν θα πρέπει να γίνεται καμία διάκριση εξ' αιτίας του πολιτικού, νομικού ή διεθνούς καθεστώτος της χώρας ή επικράτειας από την οποία προέρχεται κανείς, είτε αυτή είναι ανεξάρτητη, είτε υπό κηδεμονία ή υπεξούσια, ή που βρίσκεται υπό οποιονδήποτε άλλον περιορισμό κυριαρχίας.

Άρθρο 3

Κάθε άτομο έχει δικαίωμα στη ζωή, στην ελευθερία και στην προσωπική του ασφάλεια.

Άρθρο 4

Κανείς δεν επιτρέπεται να ζει υπό καθεστώς δουλείας και η δουλεία και το δουλεμπόριο υπό οποιαδήποτε μορφή πρέπει να απαγορεύονται.

Άρθρο 5

Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.

Άρθρο 6

Καθένας, όπου κι αν βρίσκεται, έχει δικαίωμα στη νομική αναγνώριση ως φυσικό πρόσωπο.

Άρθρο 7

Όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και έχουν δικαίωμα σε ίση προστασία του νόμου χωρίς καμιά απολύτως διάκριση. Όλοι έχουν δικαίωμα σε ίση προστασία από κάθε διάκριση που θα παραβίαζε την παρούσα Διακήρυξη και από κάθε υποκίνηση μιας τέτοιας διάκρισης.

Άρθρο 8

Ο καθένας έχει δικαίωμα προσφυγής σε ένδικα μέσα στα αρμόδια εθνικά δικαστήρια κατά των πράξεων που παραβιάζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα, τα οποία αναγνωρίζονται από το Σύνταγμα και το νόμο.

Άρθρο 9

Κανείς δεν μπορεί να συλλαμβάνεται, να κρατείται ή να εξορίζεται αυθαίρετα.

Άρθρο 10

Καθένας έχει δικαίωμα, με πλήρη ισότητα, να εκδικάζεται η υπόθεσή του δίκαια και δημόσια, από δικαστήριο ανεξάρτητο και αμερόληπτο, που θα αποφασίσει είτε για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, είτε, σε περίπτωση ποινικής διαδικασίας, για το βάσιμο της κατηγορίας που στρέφεται εναντίον του.

Άρθρο 11

1. Κάθε κατηγορούμενος για ποινικό αδίκημα πρέπει να θεωρείται αθώος, ωστόσο διαπιστωθεί η ενοχή του σύμφωνα με το νόμο, σε ποινική δίκη, κατά την οποία θα έχουν εξασφαλιστεί όλες οι απαραίτητες εγγυήσεις για την υπεράσπισή του.
2. Κανένας δεν θα πρέπει να καταδικάζεται για πράξεις ή παραλείψεις που δεν συνιστούσαν αξιόποιο αδίκημα κατά το εσωτερικό ή το διεθνές δίκαιο, κατά το χρόνο που τελέστηκαν. Επίσης, δε θα πρέπει να επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που ίσχυε κατά το χρόνο που τελέστηκε η αξιόποινη πράξη.

Άρθρο 12

Κανείς δεν επιτρέπεται να υποστεί αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιωτική του ζωή, την οικογένεια, την κατοικία ή την αλληλογραφία του, ούτε προσβολές της τιμής και της υπόληψής του. Καθένας έχει το δικαίωμα να προστατευτεί από το νόμο έναντι επεμβάσεων και προσβολών αυτού του είδους.

Άρθρο 13

1. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα και να επιλέγει τον τόπο της διαμονής του στο εσωτερικό ενός κράτους.
2. Καθένας έχει το δικαίωμα να εγκαταλείπει οποιαδήποτε χώρα, ακόμα και τη δική του, και να επιστρέφει σε αυτήν.

Άρθρο 14

1. Κάθε άτομο που καταδιώκεται έχει το δικαίωμα να ζητά άσυλο και να του παρέχεται άσυλο σε άλλες χώρες.
2. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί κανείς να το επικαλεστεί, σε περίπτωση δίωξης για πραγματικό αδίκημα του κοινού ποινικού δικαίου ή για ενέργειες αντίθετες προς τους σκοπούς και τις αρχές του ΟΗΕ.

Άρθρο 15

1. Καθένας έχει το δικαίωμα σε μια ιθαγένεια.
2. Κανένας δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα την ιθαγένειά του, ούτε το δικαίωμα να αλλάξει ιθαγένεια.

Άρθρο 16

1. Από τη στιγμή που θα φθάσουν σε ηλικία γάμου, ο άνδρας και η γυναίκα, έχουν το δικαίωμα να παντρεύονται και να ιδρύουν οικογένεια, χωρίς κανένα περιορισμό εξαιτίας της φυλής, της εθνικότητας ή της θρησκείας. Και οι δύο έχουν ίσα δικαιώματα ως προς το γάμο, κατά τη διάρκεια του γάμου και κατά τη διάλυσή του.
2. Γάμος δεν μπορεί να συναφθεί παρά μόνο με ελεύθερη και πλήρη συναίνεση των μελλοντύμφων.
3. Η οικογένεια είναι το φυσικό και βασικό στοιχείο της κοινωνίας και έχει το δικαίωμα να την προστατεύει η κοινωνία και το κράτος.

Άρθρο 17

1. Κάθε άτομο, μόνο του ή με άλλους μαζί, έχει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας.
2. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί αυθαίρετα την ιδιοκτησία του.

Άρθρο 18

Κάθε άτομο, έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας. Στο δικαίωμα αυτό περιλαμβάνεται η ελευθερία για την αλλαγή θρησκείας ή πεποιθήσεων, όπως και η ελευθερία να εκδηλώνει κανείς την θρησκεία του ή τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις, μόνος ή μαζί με άλλους, δημόσια ή ιδιωτικά, με τη διδασκαλία, την άσκηση, τη λατρεία και με την τέλεση θρησκευτικών τελετών.

Άρθρο 19

Καθένας έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης που σημαίνει το δικαίωμα να μην υφίστανται δυσμενείς συνέπειες για τις γνώμες του και το δικαίωμα να αναζητεί, να παίρνει και να διαδίδει πληροφορίες και ιδέες, με οποιοδήποτε μέσο έκφρασης, και από όλο τον κόσμο.

Άρθρο 20

1. Καθένας έχει το δικαίωμα της ελευθερίας να συνέρχεται και να συνεταιρίζεται ειρηνικά.
2. Κανείς δεν μπορεί να υποχρεωθεί να συμμετέχει σε ορισμένο σωματείο.

Άρθρο 21

1. Καθένας έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διακυβέρνηση της χώρας του, είτε άμεσα είτε έμμεσα, με αντιπροσώπους ελεύθερα εκλεγμένους.
2. Καθένας έχει το δικαίωμα να γίνεται δεκτός, υπό ίσους όρους, στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του.
3. Η λαϊκή θέληση είναι το θεμέλιο της κρατικής εξουσίας. Η θέληση αυτή οφείλει να εκφράζεται με γνήσιες εκλογές, οι οποίες πρέπει να διεξάγονται περιοδικά, με καθολική, ίση και μυστική ψηφοφορία ή με αντίστοιχη διαδικασία που να εξασφαλίζει την ελευθερία της εκλογής.

Άρθρο 22

Κάθε άτομο, ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, έχει δικαίωμα κοινωνικής προστασίας. Η κοινωνία, με την εθνική πρωτοβουλία και τη διεθνή συνεργασία, ανάλογα πάντα με την οργάνωση και τις οικονομικές δυνατότητες κάθε κράτους, έχει χρέος να του εξασφαλίσει την ικανοποίηση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων που είναι απαραίτητα για την αξιοπρέπεια και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.

Άρθρο 23

1. Καθένας έχει το δικαίωμα να εργάζεται και να επιλέγει ελεύθερα το επάγγελμά του, να έχει δίκαιες και ικανοποιητικές συνθήκες δουλειάς και να προστατεύεται από την ανεργία.

2. Όλοι χωρίς καμία διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίση εργασία.

3. Κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα δίκαιης και ικανοποιητικής αμοιβής, που να εξασφαλίζει σε αυτόν και την οικογένειά του συνθήκες ζωής αντάξιες της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, και η αμοιβή να συμπληρώνεται, αν είναι απαραίτητο, με άλλα μέσα κοινωνικής προστασίας.

4. Καθένας έχει το δικαίωμα να ιδρύει μαζί με άλλους συνδικάτα και να συμμετέχει σε συνδικάτα για την προάσπιση των συμφερόντων του.

Άρθρο 24

Καθένας έχει το δικαίωμα στην ανάπαυση, σε ελεύθερο χρόνο, και ιδιαίτερα, σε λογικό περιορισμό του χρόνου εργασίας και σε περιοδικές άδειες με πλήρεις αποδοχές.

Άρθρο 25

1. Καθένας έχει δικαίωμα σε ένα βιοτικό επίπεδο ικανό να εξασφαλίζει στον ίδιο και στην οικογένειά του υγεία και ευημερία, συμπεριλαμβανομένης της τροφής, του ρουχισμού, της κατοικίας, της ιατρικής περίθαλψης, και των απαραίτητων κοινωνικών υπηρεσιών. Έχει ακόμα δικαίωμα για ασφάλιση σε περίπτωση ανεργίας, αρρώστιας, αναπηρίας, χηρείας, ασφάλιση στη γεροντική ηλικία, όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις που στερείται της δυνατότητας αυτοσυντήρησης, εξαιτίας περιστάσεων που δεν υπόκεινται στη θέλησή του.

2. Οι μητέρες και τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε ειδική φροντίδα και περίθαλψη. Όλα τα παιδιά ανεξάρτητα αν είναι εξώγαμα ή μη, απολαμβάνουν την ίδια κοινωνική προστασία.

Άρθρο 26

1. Καθένας έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση. Η εκπαίδευση πρέπει να παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον στη στοιχειώδη και βασική της βαθμίδα. Η στοιχειώδης εκπαίδευση είναι υποχρεωτική. Η τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση θα πρέπει να είναι διαθέσιμες κατά γενικό κανόνα και η πρόσβαση στην ανώτατη παιδεία πρέπει να είναι ανοιχτή σε όλους, υπό ίσους όρους, ανάλογα με τις ικανότητές τους.

2. Η εκπαίδευση πρέπει να αποβλέπει στην πλήρη ανάπτυξη της ανθρώπινης προσωπικότητας και στην ενίσχυση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Πρέπει να προάγει την κατανόηση, την ανεκτικότητα και τη φιλία ανάμεσα σε όλα τα έθνη και σε όλες τις φυλές και τις θρησκευτικές ομάδες, και να ευνοεί την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων των Ηνωμένων Εθνών για τη διατήρηση της ειρήνης.

3. Οι γονείς έχουν, κατά προτεραιότητα, το δικαίωμα να επιλέγουν το είδος της παιδείας που θα δοθεί στα παιδιά τους.

Άρθρο 27

1. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να συμμετέχει ελεύθερα στην πολιτιστική ζωή της κοινότητας, να απολαμβάνει τις καλές τέχνες και να μετέχει στην επιστημονική πρόοδο και τα οφέλη της.

2. Ο καθένας έχει το δικαίωμα να προστατεύονται τα ηθικά και υλικά συμφέροντά του που απορρέουν από κάθε είδους επιστημονική, λογοτεχνική ή καλλιτεχνική δημιουργία του.

Άρθρο 28

Καθένας έχει το δικαίωμα να ζει σε ένα περιβάλλον όπου επικρατεί μια κοινωνική και διεθνής τάξη, μέσα στην οποία τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που προκηρύσσει η παρούσα Διακήρυξη να μπορούν να πραγματώνονται σε όλη τους την έκταση.

Άρθρο 29

1. Ο καθένας έχει υποχρεώσεις απέναντι στο κοινωνικό σύνολο, μέσα στα πλαίσια του οποίου και μόνο, είναι δυνατή η ελεύθερη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.
2. Στην άσκηση των δικαιωμάτων του και στην απόλαυση των ελευθεριών του, καθένας υπόκειται μόνο σ' εκείνους τους περιορισμούς που ορίζονται από τους νόμους, με αποκλειστικό σκοπό να εξασφαλίζεται η αναγνώριση και ο σεβασμός των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων και να ικανοποιούνται οι δίκαιες προϋποθέσεις της ηθικής, της δημόσιας τάξης και της γενικής ευημερίας σε μια δημοκρατική κοινωνία.
3. Τα δικαιώματα αυτά και οι ελευθερίες δεν θα μπορούν, σε καμία περίπτωση, να ασκούνται αντίθετα προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 30

Καμιά διάταξη της παρούσας Διακήρυξης δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι παρέχει σε ένα κράτος, σε μια ομάδα ή σε ένα άτομο οποιοδήποτε δικαίωμα να επιδίδεται σε ενέργειες ή να εκτελεί πράξεις που αποβλέπουν στην άρνηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που εξαγγέλλονται σε αυτήν.

Κάντε
τα ανθρωπίνια
δικαιώματα

παγκόσμια πραγματικότητα

Τι θα πρέπει να ξέρεις για ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΝΟΜΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Διεθνές σύμφωνο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

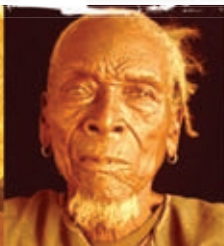
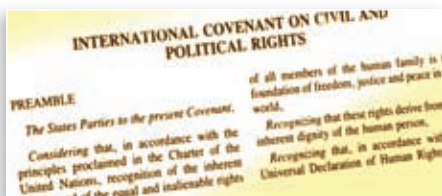
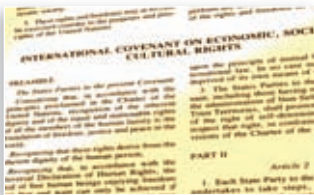
Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι ένα διεθνές κοινό μέτρο σε όλες τις χώρες του κόσμου. Εντούτοις, δεν έχει ισχύ νόμου. Έτσι, από το 1948 μέχρι το 1966, κύριος στόχος της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ήταν να δημιουργήσει μια διεθνή νομολογία για τα ανθρώπινα δικαιώματα με βάση τη Διακήρυξη.

Η Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα δημιούργησε δύο βασικά έγγραφα: το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ICCPR) και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα (ICESCR). Και οι δύο έγιναν διεθνείς νόμοι το 1976. Αυτά τα δύο Σύμφωνα, μαζί με την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποτελούν το «Διεθνές Σύμφωνο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Το Άρθρο 26 της ICCPR ιδρύει μια Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Αποτελείται από 18 ειδικούς επί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και είναι υπεύθυνη να διασφαλίσει ότι όλοι όσοι έχουν συνυπογράψει την ICCPR την τηρούν. Η Επιτροπή εξετάζει αναφορές που υποβάλουν οι χώρες κάθε πέντε χρόνια για να βεβαιώσει ότι συμμορφώνονται προς τη Διακήρυξη και δημοσιοποιεί τα ευρήματά της για την κάθε χώρα.

Πολλές χώρες που έχουν επικυρώσει την ICCPR έχουν επίσης συμφωνήσει ότι η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να ερευνήσει καταγγελίες ατόμων και οργανισμών που τα δικαιώματά τους έχουν παραβιαστεί από το κράτος τους. Πριν προσφύγουν στην Επιτροπή, οι ενάγοντες πρέπει να εξαντλήσουν όλα τα ένδικα μέσα της χώρας τους. Μετά από έρευνα, η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα. Αυτές οι αποφάσεις έχουν μεγάλη ισχύ. Εάν η Επιτροπή κάνει δεκτές τις κατηγορίες, το κράτος πρέπει να λάβει μέτρα για να διορθώσει την παραβίαση.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Τα πρώτα χρόνια της νέας χιλιετίας η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών υπέστη δριμεία κριτική για την αποτυχία της να υπερασπιστεί τα καθιερωμένα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλο τον κόσμο, εν μέρει γιατί περιέλαβε στους κόλπους της πολλές χώρες που θεωρούνται ευρέως ως κράτη που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ως αποτέλεσμα, τον Μάρτιο του 2006, το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών αντικατέστησε την Επιτροπή. Πρόκειται για ένα διακυβερνητικό σώμα 47 κρατών που σκοπό έχει να προωθεί και να προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλο τον κόσμο. Οι μηχανισμοί που έχει στη διάθεσή του για να τα επιτύχει αυτά, περιλαμβάνουν μια Παγκόσμια Περιοδική Επιθεώρηση η οποία αξιολογεί περιπτώσεις και από τα 192 κράτη μέλη του ΟΗΕ, μια Συμβουλευτική Επιτροπή η οποία προσφέρει τη γνώμη της, ως εμπειρογνώμων επί θεμάτων σχετικών με τα ανθρώπινα δικαιώματα και μια Διαδικασία Καταγγελίας για άτομα και οργανισμούς μέσω της οποίας παρουσιάζει στο Συμβούλιο παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 300 γλώσσες και αποτελεί το θεμέλιο για όλους τους σύγχρονους νόμους και συνθήκες σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ένα από αυτά τα ιδρύματα είναι και η Ευρωπαϊκή Συνθήκη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Η Συνθήκη υιοθετήθηκε το 1953 από το Συμβούλιο της Ευρώπης, το οποίο αποτελείται από 47 κράτη μέλη τα οποία έχουν συνολικά ένα πληθυσμό 800 εκατομμυρίων πολιτών. Το Συμβούλιο δημιουργήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο για να ισχυροποιήσει και να προωθήσει τη δημοκρατία και τη νομιμότητα.

Η Συνθήκη επικυρώθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο της Γαλλίας. Οποιοδήποτε άτομο ή οργανισμός του οποίου τα δικαιώματα παραβιάστηκαν από ένα κράτος-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Πρώτα όμως, ο καταγγέλλων πρέπει να εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα της χώρας του.

Ένας άλλος οργανισμός που δημιουργήθηκε για να εξασφαλίσει δημοκρατία και δίκαιη διακυβέρνηση είναι ο Οργανισμός για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (OSCE), στον οποίον συμμετέχουν 56 κράτη, περιλαμβανομένων των ΗΠΑ και του Καναδά. Στην περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος παραβιάσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, ο OSCE πληροφορείται τις καταγγελίες από τους οργανισμούς ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εγκαλεί τις κατηγορούμενες κυβερνήσεις να απολογηθούν για τις εναντίον τους κατηγορίες εσφαλμένης διοίκησης.

Αμερικανικές και Αφρικανικές Διακηρύξεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Δύο διεθνείς συμφωνίες Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που εμπνεύστηκαν από την Παγκόσμια Διακήρυξη είναι η Αμερικανική και η Αφρικανική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η Αμερικανική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αφορά τα έθνη της Αμερικής και τέθηκε σε ισχύ το 1978. Η Συνθήκη εγκαθίδρυσε μια επιτροπή και το δικαστήριο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για την επίβλεψη συμμόρφωσης με τα άρθρα της.

Η Αφρικανική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ήρθε σε ισχύ το 1986 και έχει γίνει αποδεκτή σε πάνω από 50 κράτη της Αφρικής. Καλύπτει τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά δικαιώματα, καθώς επίσης και τα πολιτικά. Το 1987 σχηματίστηκε μια επιτροπή για την επίβλεψη και την ερμηνεία της Διακήρυξης.

Το ΙΔΑΝΙΚΟ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Σήμερα, και οι 192 κράτη-μέλη του ΟΗΕ έχουν υιοθετήσει την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και υπάρχει πλέον διεθνής νομολογία για την προστασία τους. Εντούτοις, παρόλο που υπάρχουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, παρόλο που αναγνωρίστηκαν κατ' αρχήν από τις περισσότερες χώρες και αποτελούν τη βάση πολλών εθνικών συνταγμάτων, η πραγματική κατάσταση στον κόσμο απέχει πολύ από τα ιδανικά που αποτυπώθηκαν στη Διακήρυξη. Για μερικούς, η πλήρης συνειδητοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι ένας μακρινός και ανέφικτος στόχος. Ακόμα και οι διεθνείς νόμοι για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι δύσκολο να τεθούν σε ισχύ και η πορεία μιας καταγγελίας μπορεί να κρατήσει χρόνια και να κοστίσει πολλά χρήματα. Οι διεθνείς αυτοί νόμοι εξυπηρετούν στον περιορισμό των παραβιάσεων αλλά είναι ανεπαρκείς για να προσφέρουν αρκετή προστασία στα ανθρώπινα

«Η αναγνώριση της

αξιοπρέπειας, που είναι σύμφυτη σε όλα τα μέλη της
ανθρώπινης οικογένειας, καθώς και των ίσων και
αναπαλλοτρίωτων δικαιωμάτων τους αποτελεί το θεμέλιο της
ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο».

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

δικαιώματα, όπως αποδεικνύεται από τη σκληρή πραγματικότητα της καθημερινής παραβίασής τους. Οι διακρίσεις είναι ανεξέλεγκτες σε όλο τον κόσμο. Χιλιάδες άνθρωποι βρίσκονται στη φυλακή επειδή είπαν την άποψή τους. Τα βασανιστήρια και οι φυλακίσεις για πολιτικούς λόγους είναι κοινός τόπος ακόμα και σε μερικές δημοκρατικές κοινωνίες. Είκοσι επτά εκατομμύρια άνθρωποι ζουν στη σκλαβιά – αριθμός υπερδιπλάσιος από ότι το 1800. Και περισσότερο από ένα δισεκατομμύριο ενήλικοι δε γνωρίζουν ανάγνωση. Δεδομένου του μεγέθους των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων –κι αυτές που μόλις αναφέρθηκαν αποτελούν ελάχιστο ποσοστό της συνολικής εικόνας–, δεν αποτελεί έκπληξη ότι περίπου 90% των ανθρώπων δεν μπορούν να αναφέρουν πάνω από τρία από το σύνολο των τριάντα ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους.

Φωνές υπέρ των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Με τόσους ανθρώπους να μην αντιλαμβάνονται τα δικαιώματά τους προκύπτει το εξής ερώτημα: ποιος θα εξασφαλίσει ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα γίνονται σεβαστά; Για να απαντήσουμε πρέπει να εμπνευστούμε από αυτούς που βελτίωσαν τα πράγματα και βοήθησαν στη δημιουργία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχουμε σήμερα. Αυτοί οι ανθρωπιστές υπερασπίστηκαν τα ανθρώπινα δικαιώματα γιατί συνειδητοποίησαν ότι δεν θα επιτευχθεί ειρήνη και πρόοδος χωρίς αυτά. Καθένας απ' αυτούς, με το δικό του ιδιαίτερο τρόπο, άλλαξε τον κόσμο.

Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ ο νεότερος, όταν υπερασπιζόταν τα δικαιώματα των έγχρωμων στις Ηνωμένες Πολιτείες τη δεκαετία του 1960, δήλωνε: «Η αδικία οπουδήποτε απειλεί τη δικαιοσύνη παντού».

Ο μεγάλος υπέρμαχος της ειρηνικής αντίστασης στην καταπίεση, ο Μαχάτμα Γκάντι, περιέγραφε τη μη βία ως «τη μεγαλύτερη δύναμη που έχει στη διάθεσή της η ανθρωπότητα. Είναι πιο δυνατή και από το πιο ισχυρό όπλο καταστροφής που κατασκεύασε ο άνθρωπος».

Ο Τόμας Τζέφερσον, που εμπνεύστηκε και συνέγραψε τη Διακήρυξη Ανεξαρτησίας της Αμερικής, είχε δηλώσει ότι: «Η φροντίδα της ανθρώπινης ζωής και της ευτυχίας και όχι η καταστροφή τους είναι ο πρωταρχικός και θεμιτός στόχος της καλής διακυβέρνησης».

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι μίλησαν και έζησαν ως πανίσχυροι και αποτελεσματικοί υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το ίδιο μπορείτε να κάνετε κι εσείς.

«Οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να ζουν σε όλες τις περιοχές και να ασκούν ένα επάγγελμα, υπό την προϋπόθεση ότι δε θα παραβιάζουν ποτέ τα δικαιώματα των άλλων....Αποτρέπω τη δουλεία και ... απαγορεύω να ανταλλάσσονται άνδρες και γυναίκες ως σκλάβοι... Τέτοιες παραδόσεις πρέπει να εξαλειφθούν σε όλο τον κόσμο». Κύριλλος ο Μέγας, Περσία (585-259 π. Χ.) ▼

Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών που συντάχθηκε, κυρίως, από τον Τόμας Τζέφερσον, δηλώνει ότι: «Θεωρούμε αυτές τις αληθινές αυταπόδεικτες, ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν ίσοι, ότι έχουν προικιστεί από το Δημιουργό τους με συγκεκριμένα αναφαίρετα Δικαιώματα μεταξύ των οποίων είναι το δικαίωμα στη Ζωή, στην Ελευθερία και στην επιδίωξη της Ευτυχίας». ◀

«Η αδικία οποιαδήποτε απειλεί τη δικαιοσύνη παντού». Ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ ο νεότερος όταν υπερασπιζόταν τα δικαιώματα των Αφρο-Αμερικανών στη δεκαετία του 1960. ➤

Σφοδρός πολέμιος των θρησκευτικών διωγμών του 18ου αιώνα στη Γαλλία, ο Βολτέρος έγραψε: «Διαφωνώ με όσα λες, αλλά θα υπερασπιστώ και με τη ζωή μου ακόμα, το δικαίωμά σου να τα λες». ▼

Ο Μαχάτμα Γκάντι, περιέγραψε τη μη-βία ως «την πιο ισχυρή δύναμη στην κατοχή του ανθρώπου. Είναι πιο δυνατή και από το πιο ισχυρό όπλο καταστροφής που κατασκεύασε ο άνθρωπος». ◀

Ο Νέλσον Μαντέλα, όταν δικαζόταν από το κυβερνητικό καθεστώς του apartheid στη Νότιο Αφρική, το 1964, δήλωσε: «Το ιδανικό μου είναι μια δημοκρατική και ελεύθερη κοινωνία στην οποία όλοι οι άνθρωποι θα ζουν μαζί αρμονικά και θα έχουν ίσες ευκαιρίες». ➤

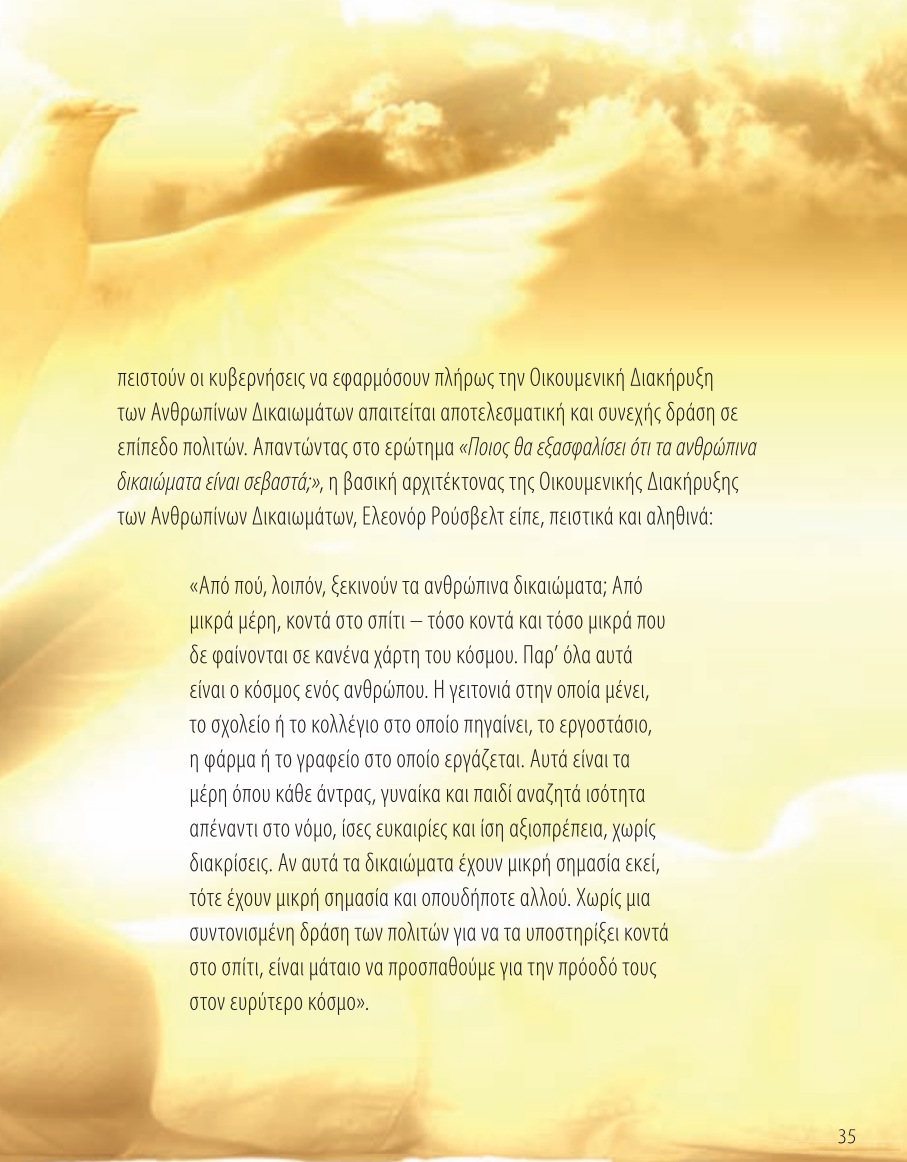

Τίτλος

ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Αυτοί που εργάζονται υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σήμερα μπορεί να είναι ή να μην είναι διάσημοι. Αλλά όλοι τους πιστεύουν ολόψυχα στην αρχή που λέει ότι όλοι γεννήθηκαν με ίσα δικαιώματα και οτιδήποτε άλλο αποτελεί αδικία. Κατά καιρούς, ένα άτομο μπορεί να αισθάνεται ότι δεν μπορεί να πραγματοποιήσει κάποια αισθητή πρόοδο. Αλλά αυτοί που στο παρελθόν δημιούργησαν μεγάλο και διαρκή αντίκτυπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα θα μπορούσαν επίσης να αισθάνονταν το ίδιο. Δεν το έκαναν και γι' αυτό ο κόσμος άλλαξε. Σήμερα έχουμε ένα πλεονέκτημα που οι περισσότεροι από αυτούς δεν είχαν. Τα ανθρώπινα δικαιώματα υπάρχουν και είναι ευρέως αποδεκτά. Κι ενώ ο στόχος μοιάζει μακρινός, εκατοντάδες εκατομμύρια άτομα απολαμβάνουν μια ασύγκριτα καλύτερη ζωή από αυτή των περισσότερων ανθρώπων, οι οποίοι ζούσαν τον καιρό που τα ανθρώπινα δικαιώματα ήταν σχεδόν ανύπαρκτα. Αυτοί που προηγήθηκαν, λοιπόν, όντως βελτίωσαν τα πράγματα. Μακροπρόθεσμα, δεν είναι οι κυβερνήσεις αυτές που καθορίζουν τις τάσεις. Υιοθετούν αυτές που έχουν ήδη εδραιωθεί στο κοινωνικό σύνολο. Για να

πειστούν οι κυβερνήσεις να εφαρμόσουν πλήρως την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων απαιτείται αποτελεσματική και συνεχής δράση σε επίπεδο πολιτών. Απαντώντας στο ερώτημα «Ποιος θα εξασφαλίσει ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι σεβαστά;», η βασική αρχιτέκτονας της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Ελεονόρ Ρούσβελτ είπε, πειστικά και αληθινά:

«Από πού, λοιπόν, ξεκινούν τα ανθρώπινα δικαιώματα; Από μικρά μέρη, κοντά στο σπίτι — τόσο κοντά και τόσο μικρά που δε φαίνονται σε κανένα χάρτη του κόσμου. Παρ' όλα αυτά είναι ο κόσμος ενός ανθρώπου. Η γειτονιά στην οποία μένει, το σχολείο ή το κολλέγιο στο οποίο πηγαίνει, το εργοστάσιο, η φάρμα ή το γραφείο στο οποίο εργάζεται. Αυτά είναι τα μέρη όπου κάθε άντρας, γυναίκα και παιδί αναζητά ισότητα απέναντι στο νόμο, ίσες ευκαιρίες και ίση αξιοπρέπεια, χωρίς διακρίσεις. Αν αυτά τα δικαιώματα έχουν μικρή σημασία εκεί, τότε έχουν μικρή σημασία και οπουδήποτε αλλού. Χωρίς μια συντονισμένη δράση των πολιτών για να τα υποστηρίξει κοντά στο σπίτι, είναι μάταιο να προσπαθούμε για την πρόδοό τους στον ευρύτερο κόσμο».

UNITED FOR HUMAN RIGHTS

1920 Hillhurst Avenue #187, Los Angeles, CA 90027 USA
Τηλ.: 001-323-661-1144 • Φαξ: 001-323-661-1194

gr.humanrights.com • info@humanrights.com

